

rettiget til at komme med Fordringer, som gaar videre. Den forlangte nemlig ikke blot en repræsentativ og en constitutionel Forfatning, men den knyttede et Tillægsord til ethvert af disse Udtryk, saaledes at Forfatningen skulde være en virkelig repræsentativ og en sand constitutionel. Naar man nu kommer til at prøve Fællesforfatningsudkastet i Genhold til disse Tillægsord, saa er det, at jeg troer, at der hos Mange med Føie maa være opstaaet Tvivl, om Adressens Fordringer ere fuldkommen fyldestgjorte. Saaledes er det ogsaa gaaet med mig.

Jeg skal naturligvis ikke gaar vidt ind paa Enkelthederne, allermindst i denne sildige Time, da mange af de Punkter, som jeg finder mindre hensigtsmæssige, ere berørte af andre Talere. Der er imidlertid to Punkter, som forekomme mig at være meget væsentlige, og som, hvis de vare anderledes, vilde opveie en stor Deel af Manglerne. Det første af disse er naturligvis det meget omtalte Repræsentationsystem. Jeg har vistnok tidligere bekendt mig til den Anskuelse, at Delegationsvalgene vare at foretrække, for at vedligeholde en større Harmoni mellem Fællesforsamlingen og de særlige Forsamlinger, men jeg har under Discussionen af denne Sag maattet forandre min Anskuelse Noget, og jeg troer nu, at, da Forholdet mellem Kongeriget og Hertugdømmerne ikke er reent føderativt, da Fællesstaten omfatter noget Mere, saa kan det vel forsvares, at man ved Siden af Delegationsvalgene — uagtet man tildeels har ophævet deres Betydning ved Valgmaaden — har sat directe Valg. Jeg erkjender ligeledes, at den almindelige Valgret ikke kunde beholdes ved de directe Valg, da det ved Underhandlingerne med det nydste Forbund af den danske Regjering udtrykkelig er erklæret, at man ikke tænkte paa at oversføre den danske Valgret paa Hertugdømmerne, og naar man da skal sætte en Begrændsning, saa er jeg vistnok fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) i, at en Formuecensus i og for sig er temmelig urimelig, men den forekommer mig dog af alle saadanne ydre Begrændsninger at være den taaleligste, fordi den er den bevægeligste, eller at den i alt Fald er at foretrække

for enhver Stands og Classeinddeling, ligesom jeg ogsaa troer, at en Valgret og en Censur, som bestaaer i en Skatteydelse eller Indtægt, igjen er at foretrække for en Censur, der beroer paa en vis Formue. Da nu det Spørgsmaal er opkastet, om der var nogen Rimelighed for at sætte Grændsen der, hvor den er sat, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at uagtet jeg erkjender den Omhu, hvormed den høitagtede Premierminister har samlet de Materialier, han har meddeelt, og uagtet jeg lægger ikke ringe Vægt paa hans Overbeviisning, fordi jeg veed, at han er en sundt dømmende praktisk Mand, saa kan jeg alligevel ikke finde, at de Grunde, som han har fremført, deels her og deels paa et andet Sted, fyldestgjøre de Fordringer, man med Billighed kan gjøre. Den høitagtede Premierminister har forlangt, at den velhavende Middelstand skulde repræsenteres, fordi vi, som han et andet Sted har sagt, havde tilfagt Udlandet, at Valgloven for Fællesstaten skulde være mere konservativ end for Kongeriget, men disse Udtryk findes, det tør jeg forsikre efter en omhyggelig Gjennemlæsning, ikke et eneste Sted i de Actstykker, som ere verlede mellem Udlandet og vor Regjering. Forpligtelsen gaar kun ud paa, hvad jeg har sagt, at Valgretten ikke oversføres paa Hertugdømmerne. Men lader os da spørge, om den Classe af Velhavende, som Valgretten her er givet til, virkelig er mere konservativ end Folk i Almindelighed. For Hertugdømmernes Vedkommende er det med Føie af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bemærket, at det ikke er Tilfældet; thi vi vide jo, at det netop var fra disse Classer, at Dyrøret udgik. For Kongerigets Vedkommende maa man jo ved Conservative forstaae dem, som holde fast ved den bestaaende Kingenes Orden, men saa troer jeg virkelig ikke, at man finder den største Conservatisme i disse Classer; reactionair Stemning kan man mulig finde hos dem, men det er ikke det Samme som Conservatisme, det nærmere sig snarere Slesvig-Holsteinsmen. Men hvorfor forlanger man, at de directe Valgere skulle være saa meget velhavende, hvorfor stiller man Formuesgrændsen saa høit? Naar man ser hen til andre Steder, saa er Grunden her-